

Overweging: 5e zondag na Pasen

Thema: Geef ze de ruimte

Lezingen: Handelingen 6,1 7 en Johannes 14,1 12

Zondag 7 mei 2023 Joost Koopmans, osa

Ze klinken zo gemakkelijk, die woorden van Jezus: "ik ga heen om een plaats voor jullie te bereiden en daarna kom ik terug om je bij mij op te nemen". Maar dan voegt hij er aan toe: "Je weet waar ik heenga en ook de weg daarheen is jullie bekend".

Onmiddellijk komt de kritische Thomas in het verweer: "We weten helemaal niet waar u heengaat, hoe moeten wij dan de weg kennen?" "Die weg ben ik", zegt Jezus, "door mij kom je bij de Vader".

Dus: om thuis te komen in het huis van de Vader moeten de leerlingen de weg gaan die 'Jezus' heet en zo gemakkelijk is dat niet.

Voordat de volgelingen van Jezus 'christenen' worden genoemd, worden ze 'aanhangers van de Weg' genoemd: christenen moeten onderweg zijn naar beter, naar nieuw land, nieuw leven. Weg uit wat oud en versleten is, ontevreden met zelfgenoegzaamheid, steeds op weg naar wat we willen bereiken: het huis van de Vader waar ruimte is voor velen.

Naast Thomas is er nog een kritische leerling: Filippus.

Kritisch geloven mag! Hij neemt in ieder geval geen genoegen met Jezus' woorden over het zien van de Vader hier – en – nu.

Geen 'woorden die in de lucht blijven hangen'.

Hij wil concreetheid, tastbaarheid, hij wil die Vader met zijn eigen ogen bekijken, zoals je op een tentoonstelling een schilderij of een beeld kunt bekijken: "Toon ons de Vader!"

Maar Jezus heeft het niet over kijken, hij heeft het over 'zien'.

Kijken doe je met 2 ogen; kijkend tast je de buitenkant af. Zien doe je met ogen van het hart, de ogen van het geloof, of zoals mensen in India zeggen: met je 3^e oog. Dan kun je, door Jezus heen, de Vader aan het werk zien. Dat vraagt geloofskracht: dat je door de buitenkant heen leert zien. Geloven is een werkwoord, het zet je op weg.

Thomas krijgt te horen dat hij de weg van Jezus moet gaan en Filippus dat hij de weg van kijken naar zien moet gaan. Jezus zelf zal hen gidsen op die weg, zijn inspirerende kracht zal de tocht mogelijk maken.

En met het Evangelie van vandaag worden ook wij uitgenodigd om op de weg die we eenmaal hebben gekozen, te blijven.

Want ook al hebben de meesten van ons een groot deel van het leven achter ons (ik zeg het met woorden van Augustinus) en al hebben we veel vooruitgang gemaakt, niemand mag zeggen: "Het is genoeg, ik ben een goed mens."

Wie dat zegt, blijft stilstaan op de weg en kan niet meer vooruit komen, aldus Augustinus. Niemand van ons moet zeggen: "Ik heb mijn tijd gehad". Want met zijn allen vormen wij, die in Christus geloven, die hem dus zien met de ogen van het hart, het voortlevende lichaam van Christus in de wereld van nu. Christus is verrezen, maar zijn voort-leven is afhankelijk van ons die in hem geloven. Iedere gedoopte heeft zijn eigen verantwoordelijkheid en ieders talent is nodig. Daarbij moeten we elkaar de ruimte geven: de jongere aan de oudere en de oudere aan de jongere. En bij God krijgt ieder een plek, want in Zijn huis is ruimte voor velen.

Het Evangelie uitleggen met woorden, ...dat probeer je in een overweging.

Maar: Woorden alleen zijn abstract.

Het is een gewoon menselijke behoefte om de gebeurtenissen uit het leven van Jezus en Bijbelse personen voor te stellen en te verbeelden. Kleuren, goud en zilver bieden mogelijkheden, die woord en geschrift niet hebben.

Zo zijn de iconen geboren en die bekijk je, net zoals het Evangelie ons vandaag leert, van binnen uit ... niet met de ogen van het verstand, maar met de ogen van het hart.

De icoon die hier staat: 'De Ware Wijnstok' is - op initiatief en door bemiddeling van Jeroen Mulder - geschonken aan Glorieux door Thomas Keijser uit Nijmegen, de zoon van de icoonschrijver Maria Nolet.

Deze mag ik nu inzegenen. (en een tweede icoon, van de aartsengel Michaël volgt binnenkort).